

ΤΑ ΒΡΕΤΑΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

✘ Όσοι το 2003 αντιτάσσονταν στην εισβολή της Δύσης στο Ιράκ, κατηγορούνταν ως εχθροί της Δημοκρατίας, υποστηρικτές του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, και εχθροί της προσπάθειας της Δύσης να εξάγει τις δημοκρατικές της αξίες. Έκτοτε πολλά άλλαξαν, καθώς αποδείχθηκαν παντελώς αστήριχτες όλες οι τότε κατηγορίες περί κατοχής όπλων μαζικής καταστροφής από το ιρακινό καθεστώς. Επιπλέον, και προς πλήρη επιβεβαίωση κάθε υποψίας, **έγγραφα τα οποία αποκαλύπτει η εφημερίδα Independent καταδεικνύουν την στενότερη σχέση μεταξύ των συμφερόντων πετρελαϊκών εταιριών και της επέμβασης στο Ιράκ.**

Όπως αποδεικνύεται σε περισσότερα από χίλια έγγραφα η κυβέρνηση του Τόνι Μπλερ βρίσκονταν σε ανοιχτή γραμμή με τις πολυεθνικές πετρελαϊκές εταιρίες (πρωτίστως τις BP και Shell) **ακόμα και πέντε μήνες πριν την επέμβαση**, σε μία κοινή προσπάθεια να χαράξουν ουσιαστικά τη στρατηγική της κυβέρνησης, ώστε να αποκομίσουν μέρος της πετρελαϊκής πίτας του Ιράκ, όταν –μετά την επέμβαση- τα συμβόλαια εξόρυξης και εκμετάλλευσης θα αναδιανέμονταν στους νικητές εξαγωγείς των δημοκρατικών αξιών.

Οι υποψίες για την ανάμειξη των πετρελαϊκών συμφερόντων στην εισβολή του Μαρτίου του 2003 στο Ιράκ φαινόταν ιδιαίτερα βάσιμες. Έμοιαζε παράδοξο να προσπαθήσει η Ουάσινγκτον να επαναεπιβεβαιώσει τον ρόλο της ως υπερδύναμης (μετά τις επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001) απέναντι σε ένα αδύναμο –μετά τον 1991 και το πολυετές εμπάργκο- δικτάτορα και σε ένα καθεστώς το οποίο φυτοζωούσε.

Κατά τον ίδιο τρόπο, παράδοξη φαινόταν επίσης η παροιμιώδης επιμονή του Τόνι Μπλερ στην υποστήριξη της επέμβασης [\[1\]](#). Ο κ.

Μπλερ ψεύδονταν, όπως αποδείχτηκε εκ των υστέρων, λέγοντας ότι ο Σαντάμ Χουσεϊν είναι έτοιμος να εξαπολύσει ένα ολοκαύτωμα εναντίον της ανθρωπότητας, έχοντας στη διάθεσή του όπλα μαζικής καταστροφής. Αξίζει να υπενθυμίσουμε εδώ την –μετά από αρκετά χρόνια- παραδοχή του Βρετανού πρωθυπουργού, ότι οι κατηγορίες του για κατοχή όπλων μαζικής καταστροφής εκ μέρους του Σαντάμ, στις οποίες και “νομιμοποιήθηκε” η επέμβαση, στηρίχτηκαν σε ...κάποια μεταπτυχιακή εργασία!

Στις τότε κατηγορίες για την υποκινούμενη από τα πετρελαϊκά συμφέροντα επέμβαση κόντρα σε κάθε έννοια του Διεθνούς Δικαίου, ο Τόνι Μπλερ είχε κάνει λόγο για μία «παράλογη πετρελαϊκή συννομωσία». Οι εταιρίες με τη σειρά τους είχαν διαψεύσει τα σενάρια ως «εξαιρετικά ανακριβή».

Ο κ. Μπλερ εμφανιζόταν τότε μαζί με τον Τζορτζ Μπους, ως αυτοί που θα εισάγουν τις δημοκρατικές ελευθερίες στο Ιράκ, **απελευθερώνοντας τους ιρακινούς από το στυγερό καθεστώς του Σαντάμ Χουσεϊν**. Τα περισσότερα Μ.Μ.Ε στη Βρετανία και τις Η.Π.Α, αλλά και στο εξωτερικό, τάχτηκαν ολόψυχα στο πλευρό τους. **Δυστυχώς όμως, από τότε, ολόένα και περισσότερα στοιχεία έρχονται στο φως σχετικά με τις πραγματικές αιτίες της επέμβασης.**

Σύμφωνα με τις αποκαλύψεις της Independent, η βρετανική κυβέρνηση ανέμενε ως ανταμοιβή για την εμπλοκή της στην επίθεση στο πλευρό των Η.Π.Α νέα “γενναία” συμβόλαια για τις βρετανικών συμφερόντων πετρελαϊκές πολυεθνικές.

Η Ελίζαμπεθ Σάιμονς μάλιστα, τότε υπουργός Εμπορίου, ανέλαβε να ασκήσει «πιέσεις» στην αμερικανική κυβέρνηση του Τζορτζ Μπους εκ μέρους της BP, καθώς η τελευταία έτρεμε το ενδεχόμενο να αποκλειστεί από το μεταπολεμικό “μοίρασμα”. Κυριότερη ανησυχία για την BP ήταν να συνεχίσει η γαλλική TotalFinaElf να απολαμβάνει των ίδιων προνομιακών συμβολαίων που είχε υπογράψει με το καθεστώς του Σαντάμ και μετά την εισβολή, δεδομένο “που θα την μετέτρεπε στη μεγαλύτερη πετρελαϊκή εταιρία του πλανήτη”.

Ο Paul Bignell που υπογράφει το σχετικό με τις αποκαλύψεις άρθρο στην Independent, υπενθυμίζει ότι η BP, ενώ δημόσια δήλωνε ότι δεν έχει κανένα στρατηγικό συμφέρον στο Ιράκ, σε συνομιλίες της με το υπουργείο Εξωτερικών είχε χαρακτηρίσει την επέμβαση «ως τη σημαντικότερη εξέλιξη εδώ και πάρα πολύ καιρό».

Η μεγάλη ανησυχία της βρετανικής κυβέρνησης και των εταιριών, ήταν ότι οι αμερικανικές και άλλες εταιρίες θα καρπωθούν την αναδιανομή των πετρελαϊκών πεδίων της χώρας, αφήνοντας **έξω από τον «χορό» τα βρετανικά συμφέροντα.**

Η τεράστια κινητοποίηση κυβέρνησης και εταιριών πάντως έπιασε τόπο: η BP εκμεταλλεύεται από κοινού με την κινεζική CNPC το μεγαλύτερο πετρελαϊκό πεδίο της χώρας στη Ρουμάιλα (2,85 εκ. β/μέρα), ενώ η Shell δραστηριοποιείται από κοινού με την Petronas στο Μαχνούν, στα σύνορα με το Ιράν και με την Exxonmobil στην περιοχή Κούρνα.

Τα συμβόλαια αυτά, προφανώς, είναι πολύ σημαντικότερα για κυβέρνηση και εταιρίες από τους εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς που προκάλεσε –και ακόμα προκαλεί– η επέμβαση στο Ιράκ: εξάλλου ο Τόνι Μπλερ στην κατάθεσή του σχετικά με την εισβολή τον Ιανουάριο του 2011, ζήτησε “συγγνώμη” και εξέφρασε τη “βαθιά του λύπη” για τους ιρακινούς αμάχους και τους Βρετανούς στρατιώτες, οπότε το ζήτημα καλύφθηκε και από ηθικής πλευράς.

[\[1\]](#) Σύμφωνα με την έρευνα που εξετάζει την εισβολή στο Ιράκ, υπό τον Σερ Τζον Τσίλκοτ, ο Τόνι Μπλερ απέφυγε κάθε δυνατότητα αποφυγής εμπλοκής της χώρας στην επέμβαση στο Ιράκ, απορρίπτοντας κάθε ευκαιρία συμβιβασμού που του προσφέρθηκε. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισής του διέψευσε την ύπαρξη σημειώματος προς τον Αμερικανό Πρόεδρο Τζορτζ Μπους, στην οποία ανέφερε ότι θα τον στηρίξει σε οποιαδήποτε ενέργειά του.

(Πηγές: “Secret memos expose link between oil firms and

invasion of Iraq”, Paul Bignell, [The Independent](#), 19 Απριλίου 2011, [BBC](#), [The Guardian](#))

Φωτό:wikimedia

Άρης Καπαράκης,
Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων
aris@solon.org.gr

19 Απριλίου 2011